MAASEUDUN TULEVAISUUS
Verkko: maaseuduntulevaisuus.fi
Facebook: facebook.fi/maaseuduntulevaisuus
Twitter: @maastul

PÄÄKIRJOITUS

Suomi tarvitsee yhteisen suunnan

Talouden kehitys on ollut Suomessa jo vuosia heikko. Huolimatta siitä, että aina välillä on tunnelin päästä näkynyt pieni valonkajo, ei talouskasvu ole noussut kunnolla edes oraalle.

Käännettä parempaan ei ole näköpiirissä, vaan tulevaisuus näyttää samanlaiselta kuin kuluvan kesän sää: kolealta ja sumealta. Ekonomistien mukaan Suomen talouden näkymät ovat kesän aikana entisestään synkistyneet. Danske Bankin pääekonomistin Pasi Kuoppamäen mukaan riski on kasvanut, että kuluvasta vuodesta tulee neljäs taantumavuosi.

Handelsbankenin pääekonomistin Tiina Heleniuksen mielestä pankin tälle vuodelle antamaa puolen prosentin kasvuennustetta joudutaan ehkä edelleen laskemaan. OP:n pääekonomisti Reijo Heiskanen ennakoi, että talouskasvu jää tänä vuonna nollan tuntumaan.

> Suomi tarvitsee johtajuutta ja luottamusta.

Ongelmaa pahentaa, ettei kysymys ei ole pelkästään Suomen talouden heikosta tilanteesta. Maailmankauppa on alkuvuoden aikana supistunut selvästi. Taustalla on muun muassa Kiinan ja Venäjän talouksien heikko kehitys ja siitä seurannut raaka-aineiden kysynnän vähentyminen sekä hintojen alentuminen.

Suomessa joudutaan tekemään päätöksiä kovien ulkoisten ja sisäisten paineiden alla. Kilpailu maailmanmarkkinoilla kiristyy entisestään. Tässä kilpailussa menestyminen on viennistä riippuvaiselle pienelle kansantaloudelle elinehto. Maailmantalouden tilanteeseen meillä ei ole paljoakaan mahdollisuutta vaikuttaa, mutta omaa talouttamme koskevat päätökset meidän pitää tehdä itse.

Pääministeri Juha Sipilä (kesk.) yritti saada keväällä aikaan yhteiskuntasopimuksen jo ennen hallituksen muodostamista. Sopimuksen tavoitteena oli vähintään viiden prosentin alennus yksikkötyökustannuksiin, jotta Suomen kilpailukyky paranisi merkittävästi suhteessa keskeisiin kilpailijamaihin.

Sopimusta ei syntynyt osin kiireellisen aikataulun takia. Osa työmarkkinajohtajista piti esitystä kiristyksenä, koska Sipilä kertoi, mitä aiotaan tehdä, ellei sopimusta synny.

Vaikka yhteiskuntasopimushanke ei keväällä toteutunut, yritetään sopimusta uudelleen syksyn aikana. Nyt ei voi syyttää kiirettä, sillä työmarkkinajärjestöillä on ollut aikaa sorvata omia esityksiään.

Kesän aikana on käytetty kriittisiä puheenvuoroja mahdollisen sopimuksen sisällöstä. Jotkut ammattiliitot ovat ehtineet jo irtisanoutua sopimuksesta, vaikka neuvotteluja ei ole edes aloitettu. Ay-liikkeen suunnasta esitetyt väitteet esimerkiksi maatalouden jäämisestä leikkausten ulkopuolelle perustuvat väärään tietoon. Niitä leikkauksia on tehty etupainotteisesti laajalla rintamalla.

Omia paineitaan ovat neuvottelujen alla aiheuttaneet myös jotkut ennenaikaisesti eläköityneet yritysjohtajat veropakoiluineen ja joidenkin johtajien rajusti nousseet palkkiot. Nämä ovat kuitenkin ikäviä ja noloja yksittäistapauksia, joiden ei pidä antaa vaikuttaa kokonaisuuteen.

Työnantajapuolen pitää katsoa peiliin. On turha vaatia toisilta malttia ja joustoja jos ei itse olla niihin valmiita. Esimerkiksi tasavallan presidentti Sauli Niinistö on peräänkuuluttanut kohtuutta ja suhteellisuudentajua johtavassa asemassa olevilta. Niitä pitää nyt viimein löytyä.

Toisaalta löytyy myös toisenlaisia esimerkkejä. Supercellin omistajat maksoivat pari vuotta sitten veroja Suomeen yhteensä 260 miljoonaa euroa. Myös eräät yritysjohtajat ovat luvanneet lahjoittaa tuloistaan viisi prosenttia.

Neuvotteluista tulee joka tapauksessa vaikeat, koska kyseessä eivät ole normaalit tupo-neuvottelut, vaan sisäisen devalvaation rakentaminen. Jos joillakin on esittää jokin muu vaihtoehto, pitää se kertoa pikaisesti muillekin.

Neuvotteluja yhteiskuntasopimuksesta on käytävä tosissaan, koska aikaa ei ole yhtään hukattavaksi. Sopimusta ei synny ilman esimerkkiä, johtajuutta ja laajaa keskinäistä luottamusta.

Asfaltilla vai ilman?

Uusi nitraattiasetus tulkintoineen nostattaa kohua kotieläintiloilla. Virkamiestulkinnan mukaan tilojen lannankäsittelyalueet tulee saada vesitiiviiksi eli käytännössä asfaltoida. Takaraja olisi vuodenvaihde, jonka jälkeen puutteet johtaisivat tukimenetyksiin.

Maatalous- ja ympäristöministeri Kimmo Tiilikainen (kesk.) totesi jo aiemmin kesällä, ettei asfaltointiin tarvitse ryhtyä – tiiviiksi polkeutunut sora täyttää vaatimukset. Tuottajille ei riitä ministerin mielipide, jos virkakoneisto samaan aikaan vaatii muuta. Asiaan on saatava selvyys, ja sen Tiilikainen on luvannut ensi viikoksi. Ministerin ei kannata viivytellä.

MAASEUDUN TULEVAISUUS

Päätoimittaja: Mikael Pentikäinen
Toimituspäälliköt: Jussi Martikainen, Tiina Taipale
Julkaisija: Viestilehdet Oy
Jätä uutisvinkki: uutispaallikot@mt1.fi
Anna palautetta: toimitus@mt1.fi

Maaseudun Tulevaisuus on maa- ja metsätaloustuottajain äänenkannattaja. Se pitää maaseudun ja sen elinkeinojen puolta sekä huolehtii maaseudun henkisestä ja taloudellisesta hyvinvoinnista.

VIERAILIJA

Venäjä tietää mitä tekee

Venäjän mediassa uutisoitiin viime viikolla Suomen vahvistavan puolustustaan Venäjän vastaisella rajalla. Uutiset tulkittiin nopeasti merkiksi Suomen militarisoitumisesta ja Venäjä-vastaisuudesta. Duuman puolustuskomitean varapuheenjohtaja Sergei Shigarev lausui Suomen toimineen viime aikoina toistuvasti vihamielisesti Venäjää kohtaan.

Väitteet ovat kovia, eikä niitä voi sivuuttaa merkityksettöminä. Unohdetaan alkuun se, että Suomen puolustusministerin mukaan joukkojen liikuttamista tai vahvistamista ei ole edes tapahtunut.

Suomella on täysi oikeus järjestää maanpuolustuksemme parhaaksi näkemällämme tavalla. Naapurisuhteista pitää toki huolehtia, mutta joukko-osaston siirtäminen paikasta toiseen ei vielä tee Suomesta uhkaa kenellekään.

Lausunto nostaa esiin kaksi huolenaihetta. Moskovan ärähtäminen aiheesta julkisesti vie ajatukset väistämättä YYA-vuosiin, jolloin Suomen sisäiset asiat olivat aina myös naapurin asioita.

Valtapiiriajattelu on tehnyt paluun Venäjän doktriiniin viimeisen kymmenen vuoden aikana, ja se antaa syytä odottaa vastaavien lausuntojen vain lisääntyvän jatkossa – riippumatta valitsemastamme vastaustavasta.

Toistuvat ilmatilaloukkaukset, puutulleilla uhkailu sekä herkkyys kommentoida Suomen liittoutumiskeskustelua ovat tapa pitää ihmisten mielissä, kenen naapurina olemme. Venäjä on johdonmukaisesti ja suunnitelmallisesti laajentanut käyttämiään keinoja vaikuttaa.

Naapuri ei pelaa ulkosuhteillaan noppaa ja menesty tuurilla, vaan kyse on kärsivällisestä shakista.

Toinen huoli on Venäjän taitava mediakoneisto. Ei ole väliä, että Shigarevin lausunto tuntuu suomalaisen korviin uskomattomalta.

Tavallinen venäläinen saa uutisista valmiin maailmankuvan keinotekoisine uhkineen, jota tuetaan kansallismielisellä retoriikalla ja ripauksella näennäistä objektiivisuutta. Viesti on täysin Kremlin sanelemaa, ja se menee perille tehokkaasti.

> EU:n tiivis, yhteinen linja tarkoittaa, etteivät 1970-luvun opit enää kanna.

Putinin ensimmäinen askel valtaan nousun jälkeen oli ottaa haltuun maan televisiokanavat. Vuosikymmen myöhemmin itsenäisiä valtakunnallisia kanavia ei ole jäljellä ainuttakaan. Neuvostoajoista poiketen ilme on länsimaisen moderni. Poliittinen satiiri on tietyissä rajoissa sallittua, mikä luo osaltaan kuvaa kriittisyydestä. Itse uutisiin asti sananvapaus ei ylety.

Venäjän median tilan ymmärtäminen on olennainen osa päätöksentekoa. Voisimme teoriassa toimia jokaisessa kiistanalaisessa asiassa täysin Moskovan toiveiden mukaan, mutta jos valtiojohto silti haluaa luoda uhkakuvan Suomesta, se pystyy sen tekemään. Epämiellyttävien otsikoiden varomisella ei voi tätä peliä voittaa.

Emme voi myöskään vaieta faktoista. Ennen vaaleja silloinen puolustusministeri Carl Haglund allekirjoitti yhdessä muiden pohjoismaiden puolustusministereiden kanssa kirjoituksen, joka sisälsi Venäjän osalta vain tosiasioita. Moskova ärähti. Tekstistä saatiin aikaan jopa pienimuotoinen sisäpoliittinen kriisi. Kääntöpuolella on kuitenkin merkitystä – miltä olisi näyttänyt, jos Suomen puolustusministeri olisi puuttunut listasta?

Ruuvi tulee kaikella todennäköisyydellä kiristymään entisestään. Valtionjohtomme suurimpia tehtäviä tulevina vuosina on kestää tämä paine ja jatkaa valitulla suunnalla.

EU:n tiivis, yhteinen linja tarkoittaa, etteivät 1970-luvun opit enää kanna. Linja antaa samalla vahvan selkänojan rakentaa uudenlaista, ajassa paremmin kiinni olevaa Venäjä-politiikkaa: kiihkoilematonta, suoraselkäistä ja pitkäjänteistä linjaa, jossa heijastuu modernin Suomen arvot.

PETRI SARVAMAA
europarlamentaarikko (kok.)
petri.sarvamaa@europarl.europa.eu

TOIVANEN

TOIMITTAJALTA

Paratiisi löytyy läheltäkin

Valtakunnan tunnetuin Facebook-päivittelijä Olli Immonen (ps.) pakeni kohua eteläiselle pallonpuoliskolle.

Vinkiksi Immoselle: Seuraavan kerran kun toimittajien yhteydenotot alkavat ahdistaa, hermolomalle voi lähteä myös vaikkapa Käsivarren erämaahan. Puhelinta ei tarvitse edes sulkea, sillä kuuluvuutta ei ole.

Maailmankuvan laajennusta ei aina tarvitse aloittaa Helsinki-Vantaalta. Kotimaan matkailukin voi avata silmiä.

Tuntuu, että varsin moni tutuistanikin on kiertänyt Berliinit, Singaporet ja Rio de Janeirot, mutta Muonio, Lieksa ja Kökar ovat jääneet näkemättä.

Kaupungit ovat joka maassa joissain määrin samanlaisia.

On katuja, junia, roskapönttöjä ja ihmisvilinää. Siltoja ja katedraaleja, kauppahalleja ja kuppiloita.

Minua pakolliset museokierrokset alkavat yleensä pitkästyttää. Pari ruokamyrkytystäkin on reissatessa koettu.

Toki parasta missä vaan on hyvä seura ja rento meininki. Upeita luontokohteita ja kiinnostavia kohtaamisia löytyy lähes joka maasta.

Silti kannustan suomalaisia matkustamaan vaihteeksi kotimaan kamaralla.

Poikkea kaavasta ja lähde Teneriffan sijaan Tenolle!

Juhannusta vietin puolisoni kanssa ex tempore -matkalla Hailuodossa. Vaikka matkaa ei Oulusta kerry kuin viitisenkymmentä kilometriä, matkanteko autolauttoineen tuntuu kuin lähtisi ulkomaan seikkailulle.

Kun muu Suomi valitteli sateista juhannussäätä, Hailuodossa paistoi aurinko – kuten lähes aina muutenkin.

Ilman lämpötila lähenteli kahtakymmentä ja merituuli hyväili hipiää. Marjaniemen majakka loisti valkeana hotellin ikkunasta. Täydellistä!

Marjaniemestä pohjoiseen avautui silmän kantamattomiin autiota hiekkarantaa, eikä ainuttakaan ihmistä. Tuntui kuin olisimme olleet kaksin paratiisisaarella.

Vertailun vuoksi todettakoon, että kahden hengen matka Oulusta Malediiveille maksaisi tuhansia euroja. Hailuodon lautta on ilmainen.

Olen onnellisessa asemassa, sillä pääsen työni vuoksi matkustamaan varsin paljon. Vastuualueenani on koko pohjoinen Suomi Kalajoelta Utsjoelle.

Mieleeni on painunut ikimuistoiset kohtaamiset Kukkolankosken lippoajien, Posion poromiesten, Pudasjärven umpihankihiihtäjien sekä pellolaisen parsanviljelijän kanssa.

Oma lukunsa ovat myös kesän kasvutilannekatsaukset, joihin olen yleensä haastatellut autosta bongaamiani maanviljelijöitä etukäteen ilmoittamatta. Joka kerta hämmästyttää, kuinka vastaanottavaisia viljelijät ovat.

Suomessa on 39 kansallispuistoa. Niissä kannattaa käydä. Puistoja hoidetaan sinunkin verorahoillasi.

Itse olen varsin kiitollinen Metsähallitukselle, joka rakentaa ja ylläpitää pitkospuita ja autiotupia. Moinen palvelu on maailmanlaajuisesti ainutlaatuista.

Tänään alkavan kesälomani aion viettää akselilla Hetta-Pallas-Kuusamo-Pälkäne-Jurmo. Yritän parhaani mukaan suosia paikallisia palveluita ja syödä lähellä tuotettua ruokaa. Toivottavasti sitä on tarjolla!

PS. Tätä kirjoitusta ei ole toteutettu yhteistyössä minkään matkailunedistämishankkeen kanssa eikä toimittaja ole nauttinut tarjottuja lounaita tai ilmaisia hotelliöitä.

SUVI NIEMI
suvi.niemi@mt1.fi

LEHTIKATSAUS

Myötähäpeää veropakoilusta

Ilkka ei hyväksy varhain eläköityneiden vuorineuvosten muuttoa veropakolaisiksi Portugaliin.

”Eläkeläisten uudet kotipaikkakirjaukset ovat ilmentymiä sumeilemattomasta oman edun tavoittelusta.

Heidän toimissaan ei ole jälkeäkään solidaarisuudesta, jota kylmät talvet ja sateiset kesät ovat suomalaisille opettaneet. Kovat elinolosuhteet ovat pakottaneet pitämään huolta itsestä ja myös naapurista.”

Jotkut saavat varallisuutta syntymälahjanaan. Toiset hankkivat varallisuuden työllään ja asemallaan. Kolmannet kituuttavat pienellä palkallaan. Kaikki maksavat veroja, joilla rakennetaan, koulutetaan, hoidetaan ja ylläpidetään yhteistä hyvää.

Veronmaksusta kieltäytymistä on vaikea hyväksyä. Rikkaimpien veronkierto herättää paheksuntaa, mutta sitäkin enemmän myötähäpeää.”

Portugaliin paettu ennenkin

Jukka Viitaniemi pohtii hänkin **Hämeen Sanomissa** Keskon Matti Halmesmäen, Rautaruukin Sakari Tammisen ja Nokian Renkaiden Kim Granin Portugalin retkeä, jolla he turvaavat eläkkeidensä verottomuuden.

”Vuorineuvosten muutto ei ole kovin omaperäinen ratkaisu. Kun vallankumouksen hento liekki sammui lopullisesti, SKP:n puheenjohtaja **Arvo Aalto** lähti Suomesta, ei suinkaan Moskovaan, vaan Portugaliin.

”Eteenpäin toveri Arvo Aallon viitoittamalla tiellä”, kajahtaa suomalaisen kapitalismin etuvartion taisteluhuuto.”

Perustuloa hyvä kokeilla

Etelä-Suomen Sanomat suosisi kokeilukulttuuria.

”On parempi hakea kokeilujen kautta näyttöä lakien toimivuudesta ennen kuin ne sinetöidään lopullisesti. Kokeilutkin on toki valmisteltava huolellisesti.

Sosiaaliturvan uudistamisesta ja kannustinloukkujen purkamisesta on puhuttu paljon ja selvityksiä on tehty. Tuet leikkautuvat usein pois niin, ettei työnteko kannata. Perustulo voisi olla yksi vaihtoehto, jos se kannustaisi työntekoon tai yrittäjyyteen eikä maksaisi liikaa.”